

Mūsų ikimirtingosios, mirtingosios ir amžinosios šeimos

Mūsų ikimirtingoji šeima

„Šeima įsteigė Dievas. Ji yra pati svarbiausia organizacija laike ir amžinybėje. Dar prieš gimdami žemėje mes jau priklausėme šeimai. Kiekvienas „yra mylimas dvasinis dangiškųjų tėvų sūnus ar dukra“, ir [...] „turi dievišką prigimtį ir paskirtį“ [„Šeima. Pa-reiškinys pasauliui“, *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2010, 129]. Dievas yra mūsų Dangiškasis Tėvas, ikimirtingajame gyvenime mes gyvenome Jo akivaizdoje ir priklausėme Jo šeimai. Ten mes išmokome savo pirmąsias pamokas ir pasiruošėme ateiti į mirtingąjį pasaulį (žr. DS 138:56)“ (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 1.1.1).

„Mes garbinome didįjį Dievą, sukūrusį visatą. Jis yra mūsų Tėvas danguje. Mes buvome Jo sukurti; mes esame Jo dvasiniai vaikai. Mes gyvenome su Juo ikimirtingajame gyvenime ir buvome susieti šeimos ryšiais. Mes pažino-jome Jį artimai ir taip gerai, kaip kad pažįstame savo mirtinguosius gimdytojus šiame pasaulyje“ (Bruce R. McConkie, *How to Worship*, 1971 m. liepos 20 d. Brigham Jango Universiteto metų kalbos, 2).

Diskusijos klausimai:

- Kodėl šeima buvo ikimirtingojo gyvenimo šerdis?
- Kaip jums padeda žinojimas, kad Dievas yra jūsų Tėvas ir kad jūs buvote mylimas Jo šeimos narys ikimirtingajame gyvenime?
- Kaip įsivaizduojate savo bendravimą su Dangiškaisiais Gimdytojais?

Mūsų mirtingoji šeima

„Dangiškojo Tėvo plane buvo numatyta, kad gimsime šeimoje. Jis įsteigė šeimas, kad mums suteiktų laimę, padėtų mokytis teisingų principų meilės aplinkoje ir paruoštų mus amžinajam gyvenimui.

Gimdytojai turi gyvybiškai svarbią pareigą padėti savo vaikams pasiruošti sugrįžti pas Dangiškąjį Tėvą. Gimdytojai vykdo šią pareigą mokydami savo vaikus sekti Jėzumi Kristumi ir gyventi pagal Jo Evangeliją“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 1.1.4).

„Dievas yra šeimos kūrėjas. Jis numatė, kad didžiausia laimė, didžiausią pasitenkinimą atnešantys gyvenimo aspektai, nuoširdžiausias džiaugsmas bus pasiekiamas mūsų tarpusavio santykiuose ir mūsų, kaip tėvų, motinų ir vaikų, rūpinimesi vienu kitais“ (Gordon B. Hinckley, „What God Hath Joined Together,“ *Ensign*, May 1991, 74).

Diskusijos klausimai:

- Kaip šeima yra mūsų mirtingojo gyvenimo šerdis?
- Kuo skirtingi mūsų gyvenimas žemėje, jeigu čia būtume atsiųsti kaip pavieniai asmenys be jokių šeimos ryšių, neturėtume nei tėvo, nei motinos, nei brolių ir seserų, jokių protėvių ar palikuonių?

- Kokie išgyvenimai padėjo jums suvokti mirtingosios šeimos vaidmenį ir svarbą?

Mūsų amžinoji šeima

„Dievo laimės planas sudaro sąlygas šeimos tarpusavio santykiams anapus kapo ribos tęstis amžinai“ („Šeima. Pareiškimas pasauliui“, *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2010, 129).

„Nors mūsų asmeninis išgelbėjimas priklauso nuo mūsų asmeninio paklusnumo, taip pat svarbu, kad suvoktume, jog kiekvienas esame svarbi ir neatsiejama šeimos dalis, o aukščiausi palaiminimai gali būti gauti tik amžinojoje šeimoje. Kai šeimos veikia taip, kaip Dievo numatyta, jų santykiai yra pats vertingiausias mirtingojo gyvenimo turtas. Tėvo plane numatyta, kad šeimos meilė ir bendrystė tęsis ir amžinybėje. Priklausydami šeimai turime pareigą rūpintis, mylėti, pakylėti ir stiprinti visus šeimos narius, kad visi šiame mirtingajame gyvenime ištvirtų iki galo būdami teisūs ir gyventų drauge visą amžinybę. Vien išsigelbėti pačiam nepakanka. Taip pat svarbu, kad mūsų šeimose būtų išgelbėti ir gimdytojai, ir broliai bei seserys. Jei pas mūsų Dangiškaįjį Tėvą sugrįšime vieni, mūsų paklaus: „O kur likusieji namiškiai?“ Štai kodėl mokome, kad šeimos yra amžinos. Žmogaus amžinoji prigimtis tampa amžinąja šeimos prigimtimi“ (Robert D. Hales, „The Eternal Family“, *Ensign*, Nov. 1996, 65).

Diskusijos klausimai:

- Kaip šeima yra mūsų amžinojo likimo šerdis?
- Kokius teisius darbus galėtų nuveikti šeimos nariai, kad įgyvendintų vieni kitų išgelbėjimą?
- Papasakokite apie atvejį, kai šeimos narys jus pakylėjo ar sustiprino ir taip įkvėpė ištvirti iki galo.

